

Fremtid. Det højtærede Ting vil have set, at den højtærede Finansminister har udtalt i Tillæget til nærværende Betænkning, at han ikke for Tiden kan sige noget om, naar et saadant Forslag vil fremkomme, men Sagen er under Overvejelse i vedkommende Ministerium; der er dog altsaa Haab om, at den vil blive fremmet. Der har, som ærede Medlemmer ville vide, for ganske kort Tid siden været Møde i Nationaløkonomisk Forening, hvor den Sag var under Debat, og hvor det fra alle Sider blev fremhævet som meget ønskeligt, om man snart kunde faa en saadan Lov. Jeg skal kun bemærke, at man samtidig udtalte fra flere Sider, at det vist vilde være saare hensigtsmæssigt, om en saadan Lov blev forberedt gennem en Kommission, thi det er en Sag af saa stor Bankelighed, at det kunde være hensigtsmæssigt, at særlig sagkyndige Folk uden for Ministeriet fik med Forberedelsen deraf at gøre. — Naar der endelig af Udvalget er stillet Forslag til Forandring i § 12, behøver jeg vel ikke at sige, at i alt Fald de fleste af Udvalgets Medlemmer selvfølgelig ikke have noget imod, at Anstalten kommer til at hedde Den kongelige Livsforf. ansalt, men at Grunden til, at man har stillet Forslag om en anden Betegnelse væsentlig for mit Vedkommende, og jeg tror for adskillige andre, er den, at man i daglig Tale kalder Anstalten Statsanstalten. Man har derfor fundet, at det var rimeligt nu at give dette Navn Lovskraft, som Publikum allerede har givet Anstalten.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at følge Udvalget i alle de foreslaaede Ændringer og kun endnu gøre den Bemærkning, at der er et Spørgsmaal, som har været under Overvejelse i Udvalget, men som man ikke har fundet Anledning til at stille Ændringsforslag om. Dog blev det paalagt mig som Ordfører at nævne det her i Tinget. Det er det Forhold, at Anstalten ved Udlaan mod Sikkerhed i dens egne Forsikringsdokumenter beregner 5 pCt. i Rente. Naar den almindelige Rente paa de bedste Papirer, saaledes som for Djeblifket, er fra $3\frac{1}{2}$ til 4 pCt., forekommer det Udvalget noget ubilligt, at de forsikrede, som komme i en eller anden Trang for Penge, men som ikke ville ophæve deres Forsikringer, ved at henvende sig til Livsforf. ansalten og hde denne et Papir af bestemt uomtvistelig Sikkerhed skulle betale en Rente paa 5 pCt. pro anno. Det kan ikke spille nogen Rolle for Anstalten. Det hele Beløb, det drejer sig om, er ikke meget over 2 Mill. Kroner, det er det hele, der

er udlånt paa denne Maade. Det vilde derfor være hensigtsmæssigt og behageligt naturligtvis for vedkommende, om Anstalten maatte finde sig foranlediget til at beregne sig en mere moderat Rente for saadanne Udlaan.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal først udtale min Paaskønnelse af, at det ærede Udvalg i sin Helhed har godkendt, at § 5 i Lovforslaget er Hovedbestemmelsen; det er noget, jeg allerede ved Forslagets Fremsettelse gjorde opmærksom paa. Denne Paragraf er i den Grad Hovedbestemmelsen, at naar den vedtages, kunde uden væsentlige Ulemper det øvrige af Lovforslaget undværes. Den er en i den Grad vigtig Bestemmelse at faa gennemført i denne Samling, at jeg af Hensyn til Bonuslovsforslaget meget vilde beklage, om den her eller andetsteds skulde møde Bankeligheder for sin Gennemførelse. Den er det eneste, der er nødvendigt, men den er ogsaa absolut nødvendig. Det glæder mig, at det ærede Udvalg straks i Indledningen til sin Betænkning har fuldt ud tiltraadt denne min Betragtning. Hvad Ændringsforslagene angaar, skal jeg ikke begynde med Nr. 1, om hvilket jeg skal komme til at gøre en længere Udtalelse siden. Om de andre Ændringsforslag en bloc skal jeg udtale, at jeg dels ligefrem kan anbefale dem — det gælder særlig Ændringsforslaget under Nr. 5 — og dels, det gælder for de andre Vedkommende, ikke skal gøre nogen Indvending imod dem.

Der er altsaa for mit Vedkommende kun endnu tilbage at udtale mig om Ændringsforslaget under Nr. 1, med Hensyn til hvilket jeg beklager, at jeg ikke blot ikke kan tiltræde det, men meget bestemt maa fraraade Tinget at vedtage det. Grunden dertil skal jeg angive. Ændringsforslaget gaar jo ud paa, at for dem, der frivillig udtræde af Anstalten, skal den Godtgørelse, de ved Udtrædelsen faa, beregnes højere, end det hidtil har været Tilfældet, og ikke blot højere for disse enkelte, der have betalt en højere aarlig Præmie paa Grund af svagt Helbred, men gennemgaaende højere, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg tror ikke, at Udvalget paa nogen Maade kan fastholde, at det Forslag, det har stillet op om, at ved Beregningen af Godtgørelsen skal ogsaa Driftstillæget udskilles af vedkommende udtrædendes Debet til Anstalten med en lille Begrænsning, som jeg senere skal komme til, gaar ud fra den samme Betragtning og har noget som helst at bestille med Lovforslagets Bestemmelse om, at Helbredstillæget skal bortskræres. Hvad dette sidste angaar, fore-